

Sygn. akt I CSK 72/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku T. P., A. S., K. P., T. R. i D. R.
przy uczestnictwie [...], Gminy R. i Skarbu Państwa - Starosty Powiatu P.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy T. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej wnioskodawcy, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, wskazali na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. W szczególności, na tle złożonych okoliczności faktycznych w tej sprawie, odmowa przyjęcia, że wnioskodawca był posiadaczem w dobrej wierze nie stanowi oczywistego naruszenia domniemania dobrej wiary (art. 7 k.c.), a także nie oznacza oczywistego naruszenia art. 5 k.c. Istotne zagadnienie prawne z kolei dotyczy tego, czy można uznać, że posiadacz nie jest w dobrej wierze, jeśli została wydana decyzja administracyjna, pozbawiająca go władztwa nad częścią nieruchomości, z której nie wynikało, jakich działek ewidencyjnych dotyczyła, a w konsekwencji nie jest jasne, której konkretnie części nieruchomości pozbawiała właściciela nadal pozostającego posiadaczem całej nieruchomości. Kwestia ta jednak wątpliwości nie budzi, zważywszy, że posiadacz powinien wystąpić do stosownych władz o uzupełnienie decyzji i precyzyjne wskazanie działek, których ona dotyczy. Bez tego nie można mu przypisać dobrej wiary, zaś wskazane istotne zagadnienie prawne nie budzi wątpliwości.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

aj